

temma om jõudnu, omma opmise läbbi tige tarkuse määrale lähhünedä. —

Kui suren uniwersiteti majjan sel päiwal pühha olli ärrapetu, sis läts kiik koggodus lõunapiddule, kos kiik ne mehhe, kea noren ean surekoli pääl olliwa koon olnu nink sõbralikult üts tõisega läbbitäännu, ent päle to mitto ja mitto ajjastiga suggute es olle kokkoputnu, nänd üts tõist wannan ean nink hällin hiinsin jälle nätta saiwa nink sest kokkotullemisest sõamest rõemustiwa. Nink kunnä nemma henda sest wõiwa fitta, et nemma sedda tarkust, mes nemma Tarto surenkolin õmma lõidnu, häste õmma pruutnu nink paljo üts tõisele wõiwa juttustada sest õnsusest, minka Jummal neide tööd nink waiwa om õnnistannu, sis tabhame ka meie neide rõemfäst kokkotullemisest nink lustilikust lõunapiddust neidega rõemustada nink neidega üttelišt waimun jodawawina klasi kokkolüwwa nink hõigata: Jummal õnnistago Keiserit!

Seni om õddang kätte tulnu nink pimmedus kattap maad nink ilma ümberjõri, muud kui Tarto lina ulitsin om õsel päiwalalgus nätta, ni et eggaitte innemist, ke wasta jõhhus tulleswat, káwwest ärratúnnet. Kiik liin õrretap tullesfirren nink kiik lina koddaniko pandwa rõemuga afuide pääl küünlid pallama sel uniwersiteti rõemopäiwal, sest uniwersitet annap neile leiba nink uniwersiteti läbbi om Tarto liin tutwa nink kuulsa ülle tige Bennerigi nink ülle temma piri ka kangele male. Sepárrast passawa lambi, lamp lambi kõrwal, tuhhande-kauya ratuse pääl nink ratuse ümber, alt treppist torni otsani, nink kiik majja turru pääl allumest kõrrast päálmestse kõrrani nink kiikwisild ollima nidade tulleslampega wäljaehhitetu, et üts mamees, ke henda laulomehhes fittap, sest asiast kirjut: „Sel kõrral liin ni walge nái, kui kirri lugge wõis.“ Se rõemustaw nink uhse tulleswalgus ülle tige lina piddi õtse kui tünnistust

andma sest, et kiik Tarto liin hiisgaw nink õrretap tarkuse walgusest, mes om wäljakállatu ulitside päle, kos eggaitse targaste omme jalgu wõip säeda, et ta kõrwale ei astu nink pimmedusea hukka ei lá.

Ent nätsse! mes ta sárane om, mes kallaturrust jõgge mõda kiikwisilla pole liguy nink säält furra fát ratuse pole ülleskánap ni kui üts tulleswolas, rahwasum kui must joon siisen? Ne õmma ne tuddenti, kea parhilla weel uniwersiteti pääl opman õmma, nink suur parw wannu mehhi sean, kea ommán noren ean ka tuddenti õmma olnu. Nemma tulleswa parina, paar sadda tulleswaklit mõllembil polel, ommale alinmaterile, se om uniwersitetile, kui omma kassuennmale nink üllespidajale, rõemfat tennolaulo laulma. Turru päält kánap tuddentide parw tulleswaksidega hääd fát siisse nink jääp sure uniwersiteti majja ean saisma. Uniwersiteti majja ean pááliwa 1852 tulleslampi nink táhhendiwa seddawisš jooskwa ajjastaja arwo, nink lampe ean olli üts malitu pilt kinnitetu, kost tulli ni kui klasišt läbbipaisise, et kiik selgeste nátta olli, mes sinna päle olli malitu. Sääł saís üts raudrõiwaga kattetu neitsi, raudtúbbar pään, hään káen raudotsaga odda, furran káen filp, nink temma ümber mitmasuggutse nõu-riista, mes kirjandudjile nink tarkule neide süggawa juurdlemise man wajja om, nink neide ülle langley Bennerigi kátte pága aadler wäljalaotetu siwuga nink taiwast paistap päiwlik omme hiisgawa kuldjoniga päle. Se neitsi táhhendap wanná Krefa nink Roma rahwa wisš párra tarkuse jummaliko tujuu nink se pildi läbbi selletetas árra, et Bennerigi Keiseri wallitsuse al tarkus rikkalikult nink rahholikult ellap nink wõip omma asja ajjada jummaliko tõisiduse walguse al. Kui tuddentide parw pildi ette saisma jái, sis láts üts wággew laulohõlli ennamb kui poletuhhandest kelist taiwa pole ülles. Laulowiis olli pea ni kui terrikolaulowiis, siiski rut-